

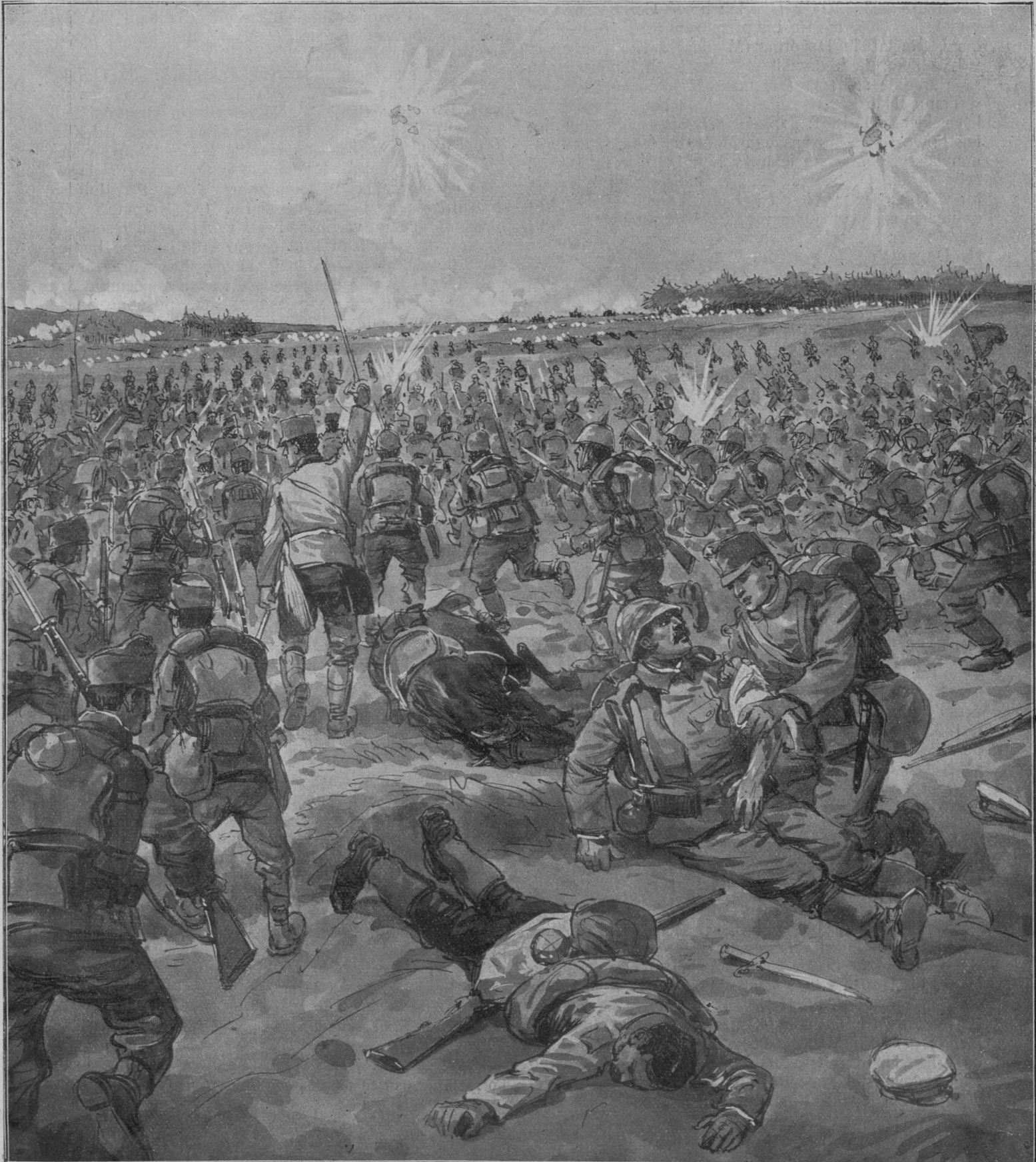
TEDENSKE SLIKE

Naročnina za Hrvstro-Ogrsko: $\frac{1}{4}$ leta K 2'50, $\frac{1}{2}$ leta K 5'— celo leto K 10'—; za Nemčijo: $\frac{1}{4}$ leta K 3'50, $\frac{1}{2}$ leta K 7'— celo leto K 14'—; za ostalo inozemstvo. celo leto fr. 16'80. Za Ameriko letno 3'25 dolarjev. Naročnina za dijake in vojake celoletno 8 kron. Posamezne šte. 22 vin. — Uredništvo in upravništvo: Frančiškanska ulica št. 10, I. nadstropje.

Štev. 19.

V LJUBLJANI, v sredo 16. decembra 1914.

Leto I.

Zmagovit naskok zavezniških čet avstro-ogrskih in nemiških proti Rusom na južnem Ruskem Poljskem.

✠ Davorin Jenko.

V soboto, 28. nov. popoldne smo v Ljubljani pokopali rojaka, ki je posvetil vse življenje glasbeni umetnosti in se je s svojim talentom proslavil med vsemi Slovani. Davorin Jenko se je narodil dne 10. novembra 1835. leta v Dvorjah poleg Cerkljan na Gorenjskem. Oče mu je bil premožen vinski trgovec in kmet. Poslal je Davorina (Martina) v Kranj in na to v Ljubljano, da je dovršil uke ljudske in spodnje razrede srednje šole; zgornje razrede gimnazija je dovršil v Trstu. Nato je Davorin odšel na Dunaj na vseučilišče, kjer je l. 1861. napravil državnopravni izpit. Poleg prava pa je slovenskega študenta Jenka zlasti zanimala glasba. Še ko je bil v Ljubljani, je imel okoli sebe zbrane pevce sodijake ter jim je dirigiral. Ko je bil v Trstu, je imel med Lahi še več prilike za daljnje muzikalne študije; posečal je koncerte in gledališča ter poslušal izborne operne pevke in pevce. Na Dunaju pa je predsedal v dvorni knjižnici in študiral partiture raznih oper ter zahajal na velike koncerte in v dvorno opero. Tudi na Dunaju je bil vodja slovenskih pevcev akademikov, in ko so l. 1859. ustanovili Slovensko pevsko društvo, je postal naš Jenko njegov pevovodja. V tem društvu so peli Slovenci, Čehi, Hrvatje, Srbi in Bolgari. Popevali so skladbe vseh slovanskih narodov in prirejali svoje veselice in besede s koncerti. Tudi Jenkove skladbe so peli.

L. 1859. so peli v dvorani „Zum grünen Zeisig“ prvič „Mornarja“ in „Pobratimijo“, dne 16. maja 1860. l. pa je zložil Davorin Jenko v nekem dunajskem parku slovensko marzeljezo „Naprej, zastava slave!“, ki so jo dijaki takoj povsod prepevali. 22. okt. 1860. pa so peli to našo bojno davorijo prvič pred javnostjo z nepopisnim uspehom. Pesnik Simon Jenko je napisal besede, ki jim je dal Davorin pravega slovanskega izraza. „Naprej!“ je danes himna Slovincem in Slovakom, svirajo pa jo po vseh slovanskih deželah, kadarkoli se spominjajo malega slovanskega naroda in svirajo jo tudi vojaške godbe po vsem svetu.

Ko je bil Davorin Jenko že 4. leto pravnik, je sprejel službo pevovodje pri pravoslavni šolsko-cerkveni občini v Pančovi. Med Srbe je prišel Jenko l. 1863. ter jim začel pisati zbor za zborom, pesem za pesmijo, ki jih pojemo vsi še danes z navdušenjem, saj so slovenske, naše, Jenkove. Jenkova slava se je širila med Srbi naglo in l. 1885. je postal Davorin pevovodja „Beogradskega pevačkoga društva“, l. 1871. pa glasbeni ravnatelj „Srpskoga narodnega pozorišta“. Tam je komponiral nešteto velikih in manjših skladb, uglasbil je besedila mnogim spevoigram, pisal predigre in uverture in napisal vrsto operetk ter opereto „Vračaro“ (1882).

Vsi listi so bili polni hvale Jenkovi produktivnosti in genijalnosti, mnoga hrvatska, srpska in slovenska pevstva društva so ga imenovala za častnega člana in Avstriji vdani kralj Milan ga je odlikoval z visokim redom. Tudi ko je stopil v pokoj, je ostal v Belem gradu. Šele zadnja leta se je vrnil v Ljubljano, kjer je naša Gl. Matica 6. nov. 1910 v spomin 50letnice davorije „Naprej“ priredila Jenku, svojemu častnemu članu, slavnostni koncert. Tiho, sam zase je preživel

mojster Jenko zadnja leta; zahajal je le v kavarno čitat slovenske in hrvaške liste.

Naj počiva v miru v slovenski zemlji!

Dopisi z vojne.

Ljubi urednik!*

Potovanje v Galicijo je bilo zelo enostavno: peljali smo se kot „boljši ljudje“ v pravem III. razredu čez Dunaj-Požun-Zsolna-Novi Sonč (Sandec) do Sanki in korakali potem peš še pet dni, dokler nismo prišli v bojne vrste.

Spotoma sem opazoval pokrajine: do Ogrske živo in prijetno, Ogrska sila pusta in večinoma do Karpatov ravna, Galicija zelo valovita in mestoma tudi gorata. Gališka zemlja je skoraj sama ilovica, od Karpatov dalje še nekoliko kamenita, a čim globlje v deželo, tem mehkejša. Kakšne so potem ceste, si lahko predstavljaš: blato, blato in zopet blato. Po dolinah močvirnato; prst malone smrdi. Od Karpatov dalje hišice prijazne, vsepovsod po veliki večini lesene, s slamo, deščicami ali s pločvino krite. Slično ljudje: čim globlje v deželi, tem slabše hiše, pravzaprav podrtije in tem zanemarenejše ljudstvo. Zemlja kot taka je menda zelo rodovitna za žito, posebno pa za krompir, toda sila redko obljudena. Če je kje kako boljše poslopje, je gotovo last „šlahčiča“ ali pa žida. O šlahčičih ni, da bi govoril. Ovekovčeni so že davno v zgodovini kraljestva Poljske in Galicije; ovekovčili pa so jih tudi poljski beletristi in pesniki. Sienkiewicz jih je opisal krasno, verno in od vseh strani. Med njimi so danes časti vredni možje; o tem ni seveda nobenega dvoma. Nekateri so žrtvovali ogromno za legije proti Rusom. Židje so dobri trgovci, ki znajo vsako priložnost spretno izrabiti. Mnogo se jih je izselilo iz strahu pred Rusi; kar jih je pa ostalo, pomagajo našemu vojaštvu z vsem, kar le premorejo. Slišal sem, da so med židi tudi zelo dobri ljudje in zlasti židovke so pokazale napram našim ranjenecem in bolnikom svoje usmiljeno in sočutno srce. Seveda, Rusov se boji žid kot živega vraga. Že po naravi žid navadno ni posebno pogumen, a ruski pogromi so vplivali na židovstvo v Galiciji najhuje ter ga navdali z besnim sovraštvom proti „moskalom“.

Priprosto ljudstvo je le dvakrat na dan in sicer krompir in spet krompir... dan za dnevom — nezabellen in malo z mlekom polit. Pri nas ljudje pač res ne vedo, kako se jim dobro godi v primeri s tem ljudstvom. Saj veš, kaj je ruski muzik; gališki oratar mu je sličen. Večina cerkev je tudi lesena, toda židovski templi so iz opeke. In teh templjev je mnogo.

Na poti do bojne črte sem bil nastanjevalec (Quartiermacher), zato sem z ljudstvom mnogo občeval. Ker znam češki, sem se z njimi zelo dobro domenil. O slikovitosti galiških vasic in o pestrosti galiških cest bi Ti mogel pisati mnogo, a gotovo si o tem že čital v graških in dunajskih listih. Zdaj šele uvidevamo, kako krasne ceste imamo po Slovenskem in zdaj šele se zavedamo, kako čiste in čedne so naše vasi.

Živimo zdaj kot Indijanci: po gozdih, pod milim nebom, pri vsakem vremenu in kar si moreš misliti pritativno. Spočetka smo bili na istem prostoru dalje

*) To od vojaške oblasti cenzurirano pismo sem prejel od prijatelja Ivana T... ča iz Galicije ter ga priobčujem, ker bo zanimalo tudi čitatelje našega lista. Urednik.

časa, potem pa danes tukaj, jutri tam. Kjerkoli moremo, se zarijemo takoj v zemljo s topovi vred in prav sedaj imamo pod zemljo pravi pravcati „hôtel“; veliko sobo za 40 do 50 mož iz smrekovih brun, zgoraj streho iz desk in na njej prst. Vse je tako maskirano, da nas sovražnik tudi z letalnim strojem iz ptičje perspektive ne more opaziti. V tej hotelski sobi imamo dve peči, na tleh slamo in celo vrata. Vse je seveda najbolj priprosto, toda življenje in vrvenje je tu, da je veselje. Stavbni mojster sem bil slučajno jaz in po neskončnem kričanju se mi je končno skoraj brez orodja posrečilo postaviti stavbo, da se je celo naš gosp. polkovnik pohvalno izrazil o njej. V „hotelu“ se nam godi doslej najbolje, saj smo na toplem in lahko celo kurimo v štedilniku. Seveda je to v gozdu, primerno oddaljeno pa so naši topovi tudi zakopani. Toda, kakor sploh, ne vemo ne dneva ne ure naprej, kako dolgo še ostanemo tukaj. Sedaj je že zapadel sneg in ves teden brije pristna tržaška burja. Mraz je tu mnogo huje kot pri Vas doma.

V splošnem opažam, da postane človek na vojni vedno bolj in bolj živalski in divji ter da gre ves „bon ton“ k vrugu. Obžalujem le, da nimam fotografskega aparata s seboj: Poslal bi Ti marsikakšno veleza-zanimivo sliko za Tvoj lepi tednik. Pred par dnevi sem prejel št. 11., 12. in 13. „Tedenskih Slik“, in nimaš pojma, koliko veselje si mi napravil s tem. Prijatelj Vuk*) je torej ranjenec na Ruskem, kar sem zvedel iz „Ted. Slik“. Če se mi je kdaj odvalil kamen od srca, se mi je pri tej novici. Smatral sem ga namreč že med mrtvimi. No, ko se vrne: ta nam bo znal pripovedovati! Svojo Odisejo bo znal gotovo tudi literarno dobro izkoristiti sebi v čast in nam v zabavo...

Prisrčne pozdrave!

Dne 19. XI. 1914.

Tvoj Ivan.

Sveta vojna mohamedancev.

Turški sultan je proglasil sveto vojno. Pozval je mohamedance vsega sveta pod orožje proti Rusiji, Angliji in Franciji ter proti Srbiji in Črnigori. Ako bi se odzvali vsi mohamedanci temu pozivu, bi nastopila strašna armada 300 milijonov ljudi. Genijalni in junaki turški vojni minister Enver paša je po nesrečni vojni s Srbijo in Bolgarijo turško vojsko in turško

*) Gosp. Ivan Vuk, znan kot pisatelj pod imenom „Starogorski“, naš upravnik, je moral tudi na vojno. Bil je 27. avg. v Galiciji težko ranjen in je sedaj v ujetništvu na Ruskem.

brodovje preosnoval ter ju povsem moderniziral. Takoj prvi čudoviti uspehi turškega brodovja v Črnem morju proti ruskemu brodovju, prodiranje turških čet na Kavkazu in ob Sueškem prekopu dokazujejo, da je danes Turčija pomlajena ter da sta dobili zaveznici Rusije nevarnega sovražnika. Ako se pa dvignejo še mohamedanski rodovi v Aziji in Afriki, postane splošni nastop izlamskega sveta proti Angliji, Franciji in Rusiji usodnega pomena za izid sedanje svetovne vojne. Znano je, da je v turški armadi mnogo nemških častnikov; večina sedanjih mlajših turških oficirjev pa so imeli nemške inštruktorje. „Sveta vojna“ mohamedancev dela torej v Petrogradu, Londonu in Parizu najhujše skrbi, ker je sultan verski glavar vseh muzlimanov vseh jezikov sveta in zanj se moli vsak petek po mošejah. Vpliv in ugled kalifa-sultana je torej največji

in njegov poziv je ukaz božjega namestnika.

Toda med pripadniki Izlama obstojajo danes še velika navskrižja glede kulture in simpatij. Zato se sveta vojna ne more začeti takoj, nego se morajo poprej še razna nasprotja poravnati.

Med mohamedani ni izrazite zavesti edinstva. Zato pravijo vsi poznavalci Izlama, da gibanje takozvanega panizlamizma še nima odziva v večjih masah današnjega muzelmanstva. K verski razcepljenosti prihajata še narodnostna in jezikovna ter državna razkošanost.

Šejk Kiasim v Kerbeli, glavar velike sekte Širitov, je pozval mohamedance v Bagdadu, Basori, v Afganistanu in Beludžistanu ter v južnih delih iranskega ozemlja na boj proti Angliji. Teh Širitov je več milijonov. Vprašanje pa je, kaj

store zdaj Arabci, katerih je tudi mnogo. Znani orijentalist dr. Musil piše v „Oesterr. Monatsschrift für den Orient“:

Najnevarnejši za obstanek turške države so Arabci in narodno gibanje med njimi. Šole, ustanovljene po evropskih in ameriških kristjanih, so jim vcepile narodno zavest. Mladoturška vlada nastopa jako energično proti njim, uničuje glavne arabske liste, razpušča društva, arabske dijake uvršča v vojsko itd. Mladoturki nočejo odnehati, vedoč, da bi po samostalnosti Arabcev njihov vladar postal glavar Izlama.

Saj prorok Mohamed je bil Arabec, obe sveti mesti — Meka in Medina — sta v Arabiji, sveta knjiga (Koran) je pisana v arabskem jeziku, ki je liturgični jezik vseh mohamedanov.

Silno nevarni so vstaški Maročani, ki so Francoze že pregnali iz Casablance. Maroški mohamedanci se upirajo francoskim posadkam že dva meseca. Nekateri upori so bili zatrti, toda upor se razširja

† Davorin Jenko, skladatelj slovenske narodne himne „Naprej, zastava slave“.

Turški vojni minister Enver paša (X) v glavnem vojnem stanu turške armade ob Sueškem kanalu.

vedno bolj; Francozi se le še na nekaterih točkah slabo upirajo.

Ker so Senusi že prekoračili egiptovsko mejo, se zdi, da se je dvignila vsa severna Afrika mohamedan-

ter kot iskalci ranjencev so se izkazali psi jako spretni. Pasji sluh in vonj presega daleko človeški sluh in vonj. To dejstvo izrablja tudi policija za iskanje raznih zločincev. Nekateri psi pa so še prav

ske vere proti Angliji in Franciji.

Sveta vojna mohamedancev je postala torej že doslej velikanskega pomena za izid te strašne, svetovne vojne.

Vojni psi in mačke.

Pse so uporabljali na vojni že stari Perzi, Indi, Galci, Cimbri in Rimljani; tudi v srednjem veku so imele vojske s seboj pse, ki so se borili ob strani vojakov proti sovražniku ter so bili tudi stražniki ali izsledovalci. V moderni vojni uporabljajo pse le za stražo, za saniteto, za pošiljanje poročil in za izsledovanje. Zlasti pudli in ovčarski psi so zaradi svoje inteligence zelo uporabni v vojne svrhe. Predstraže imajo večkrat pse, da jih pošiljajo nazaj k četam. Saniteta jih uporablja za iskanje ranjencev. Psi so dresirani, da ne lajajo ter da opravljajo svojo nalogo tiho in oprezno. Take pse imajo vse vojujoče države. Baje so se psi že prav izborno obnesli in zlasti kot raznašalci ukazov in povelj

Šejk ul islam, najvišji cerkveni dostojanstvenik turški, čita v veliki mešiti carigrabski fetvo, s katero pozivlja sultana na sveto vojno mosleminov.

čudovito bistroumni ter so za vojake na vojni izredna pomoč.

O uporabi psov v nemški vojski se je že mnogo čulo, ali o uporabi mačk bo redko komu kaj znano. Tudi mačke vrše v v nemški vojski važno nalogo. V vsakem skladišču imajo vojaških mačk, ki love miši in podgane. Te mačke nosijo okolo vratu trake z označbo „K. M. K.“ (Kaiserliche Magazinskatze). V proračunu sta postavljeni po 2 K za vzdrževanje vsake teh čuvaric moke in drugega vojaškega živeža.

V sedANJI vojni igrajo torej prav važno ulogo tudi živali: konji, osli, mezgi, drobnarji (kamele), psi, mačke in golobi.

Hagia Sofija, največja in najlepša mošeja v Carigradu. Prvotno je bila krščanska cerkev.

Ali bo vojna še dolgo trajala?

Vprašanje vseh vprašanj! Vsakogar zanima, vsakdo želi odgovora, a ne ve ga nihče. Kdaj bo vendar že konec? Ah, zdi se nam, da traja vojna že dolgo, dolgo. Žene, ki imajo pod puško svoje može, štejejo dneve in tedne, in zdi se jim, da je minila že

cela večnost, odkar so se poslovile. In matere, očetje, sestre, zaročenke... vsi, vsi se sprašujejo s hrepenenjem in tesnobo: ali bo vojna trajala še dolgo? Kdaj li se vrne naš dragi?

Če se ozremo na koledar, kamor si zabeležujemo glavne dogodke sedanje vojne, se čudimo. Cela večnost se nam že zdi, a ni še 5 mesecev od početka vojne.

Turški oddelek strojnih pušk.

Pes v službi Rdečega križa pri iskanju težko ranjenih na francoskem bojišču.

Dne 28. julija je Avstro-Ogrska napovedala Srbiji vojno in 29. julija so začele pokati puške in topovi ter švigati preko Save krogle; dne 2. avgusta je Nemčija napovedala Rusiji vojno in že 3. avgusta so Nemci zavzeli ruski mesti Kališ in Čenstohov; dne 6. avgusta je napovedala Rusiji vojno tudi naša država in še istega dne je prekoračila naša armada rusko mejo, zasedla ruski Mali Brestov ter stopila v stik z nemško vojsko. In nato se je širil vojni požar na vse

upali nekaj nemožnega. — Tudi sovražniki so bili dobro pripravljeni na sedanjo vojno. Dasi so izgubljali Belgijci prva dva meseca bitko za bitko, so se v tretjem mesecu v Flandriji z vso silo in z obupnim iunaštvom uprli nemškemu prodiranju. Pomagajo jim Francozi in Angleži, zato se je ondi vojna ustavila. Tudi na Francoskem so zbrali Francozi toliko, sicer zelo pisano vojsko, da se vrši zdaj že tretji mesec divja vojna na orjaški črti, a zmaga ne pade na no-

strani. Zmage so se vrstile toli naglo, da smo upali vsi: vojna se konča, še predno odpade drevju jesensko listje. Nemci so z viharim poletom zavojevali skoro vso Belgijo; padla so mesta, padle silne trdnjave Lutih, Bruselj, Namir, Gent in končno celo Antverpe; na francosko-nemški meji so padala francoska mesta in trdnjave naglo druga za drugo, in nemške armade so se razlile v treh mogočnih rekah naravnost proti Parizu. Naša armada je vrgla Ruse hitro iz vse Galicije, izvojevala zmage pri Krasniku in Lublinu ter je prodirala z dvema armadama v Rusko Poljsko. Odbiti in pobiti so bili Srbi in Črnogorci, sovražno brodovje v Adriji se je nekam umaknilo in vse je kazalo: vojne bo konec, predno zapade sneg. Toda zdaj vidimo, da smo upali preveč in da smo

Angleški vojaki s strojnimi puškami, ki jih vozijo psi.

beno stran. V Galiciji in na Ruskem Poljskem se vali boj tja in sem, a odločitve še ni. Najdalje smo uspeli v Srbiji, dasi je tudi tu borba hujša in dolgotrajnejša, kakor se je pričakovalo. Vemo zakaj: Avstro-Ogrska je morala svojo armado poslati na sever, jug in zahod, zato se konec vojne odteguje. Ako bi imela naša država le enega sovražnika, bi bila seveda spričo hrabrosti naših polkov hitro zmagala že davno. Ne dvomimo, da zmagamo končno vendarle, a potrpeti moramo, ker čudežev ne smemo zahtevati.

(Dalje prihodnjič.)

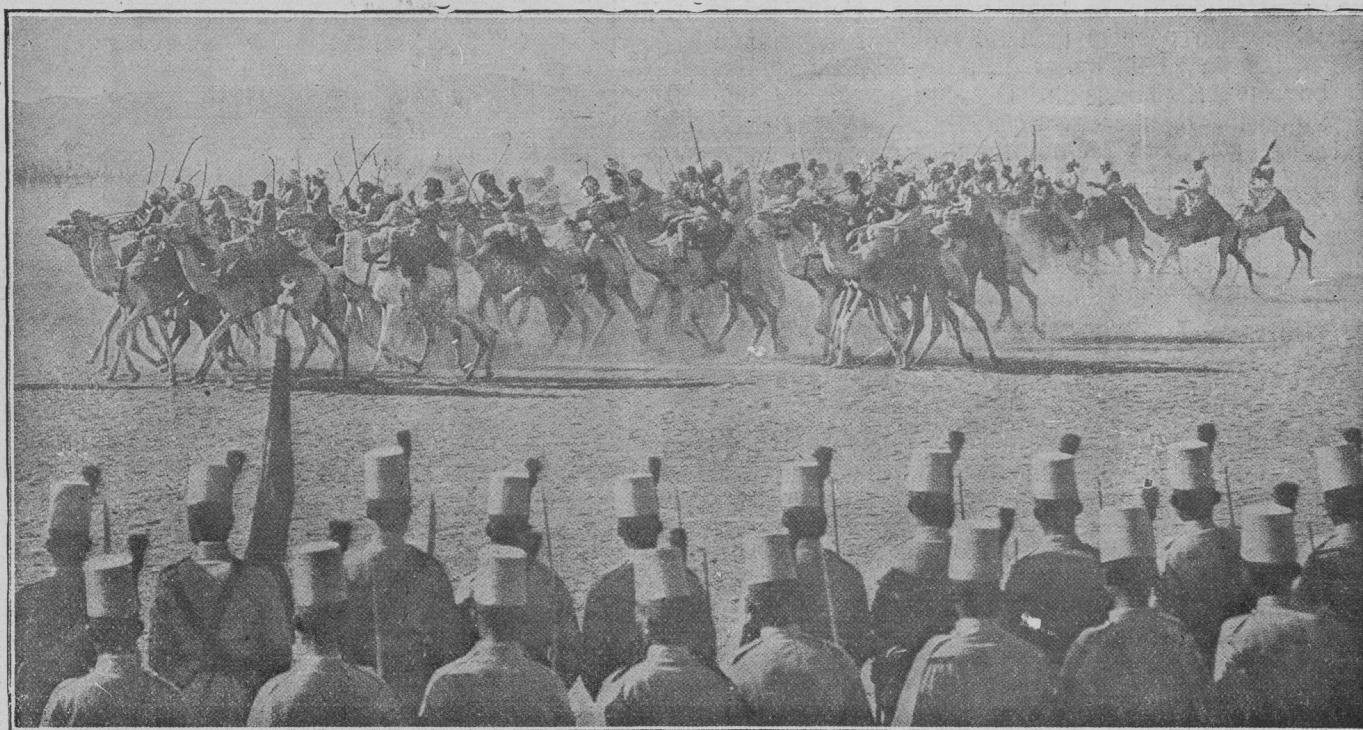
† Viktor Parma, c. in kr. praporščak.

Obitelj našega odličnega in popularnega skladatelja Viktorja Parme, c. kr. vladnega svetnika v Ljubljani, je zadela velika nesreča: dne 26. avg. t. l. je v

Bodi vrlemu mladeniču, ki je užival v svojem polku splošne simpatije, ohranjen najčastnejši spomin!

† Dušan Sajovic.

Prometni kontrolor južne železnice Karel Sajovic je izgubil svojega vzornega sina, Dušana. Pokojnik je bil rojen 27. februarja 1893. l. v Št. Petru na Krasi; ljudskošolske razrede je posečal v Hrastniku na Štajerskem in dovršil gimnazijske študije v Ljubljani z maturo, ki jo je napravil l. 1913. z odliko. Takoj v jeseni istega leta je vstopil kot prostovoljec-enoletnik v 27. pešpolk v Ljubljani. S tem polkom je odšel na severno bojišče, kjer je padel v bitki pri Chyrovu dne 17. oktobra t. l. N. v m. p.!

Angleške indijske čete in indijski jezdec na dromedarjih, pomožna armada Francozom.

bitki pri Krasnem, zahodno Lvovu, padel najstarejši sin Viktor, zadet od sovražne krogle v glavo. Pokojni mladi junak je bil rojen l. 1894. v Postojni. V Idriji je dovršil spodnjo realko in nato kadetno šolo v Mariboru. Polku prideljen je bil l. 1913. ter je služil kot c. kr. praporščak pri 4. stotnji 97. pešpolka v Bjelovaru na Hrvaškem. Jedva 20letni mladenič se je med prvimi odpeljal v Galicijo ter se je udeležil mnogih prask, spopadov in bitk prve tedne vojne proti ruski armadi. Povsod se je živahni in okretni praporščak odlikoval z izrednim pogumom. V bitki pri Krasnem, kjer se je vršila posebno vroča bitka in v kateri so bile častniške izgube nenavadno velike, pa ga je zadela krogla v glavo; zaklical je še „Na pomoč!“ in padel. Kaj se je zgodilo nato z njegovim truplom, ali je bilo pokopano na bojišču ali pa so smrtno ranjenega odnesli Rusi s seboj in ga pokopali na ruskih tleh, še danes ni znano. Razni očividci njegove smrti in tudi uradni 52. seznam izgub potrjujejo, da je Viktor Parma kot junak izdihnil za dom in cesarja.

† Anton Gorše.

Dne 23. novembra je umrl posestnik in gostilničar „Pri novem svetu“ v Ljubljani, gospod Anton Gorše. Dosegel je 60. leto. Bil je več let ljubljanski občinski svetovalec in kot bivši, za svojo hrabrost na vojni odlikovani vojak, kantiner v vojašnici 27. pešpolka. Zaveden rodoljub in delaven mož je bil pokojnik vse življenje. Imel je zato prav mnogo prijateljev v mestu in po vsem Slovenskem. Udeležba pri pokojnikovem pogrebu je pokazala, koliko prijateljstva in spoštovanja je užival in kako priljubljen je bil v vseh slojih. Kot podčastnika, ki je bil na vojni odlikovan, ga je spremljal vojaški oddelek z vojaško godbo na čelu, dalje več častnikov, župan in podžupan v mnogimi občinskih svetovalci ljubljanskimi, veteranski zbor, mnogo gospodov in dam najodličnejše meščanske družbe ter različnega občinstva. Bodi ljubeznivemu someščanu ohranjen časten spomin!

EMIL GABORIO:

32. nadaljevanje.

Izgovor krivca.

„Jaz vam morda verjamem, ker vas poznam, pred drugimi pa je vaše pričevanje prazno, ako pripovedujete takšne neverjetnosti.“

Solze so se zasvetile Klari v očeh. „Oprostite, ako sem vas žalila; nesreča stori človeka krutega.“

„Ne morete me žaliti. Rekel sem vam že, da razpolagajte z mano po svoji volji.“

„Ako je res tako, pomagajte mi dokazati resnico. Povedati vam hočem vse.“

Dabiron je bil prepričan, da ga izkuša Klara ukaniti. Toda čuditi se je moral sigurnosti, s katero je navajala svoje trditve.

„Kakor veste, se je trudil Albert tri leta zama, da bi uklonil očetov odpor proti najini zvezi. Šele pred štirimi tedni je privolil vanjo. Saj poznate mojo babico, kako razdražljiva je in kako ponosna. Čutila se je užaljeno po tem poznem in neradovoljnem dovoljenju in se ni marala zdeti, kakor da pospešuje ženitev zaradi bogastva Komarenskih. Določila je, da me sme Albert posetiti do javnega razglašanja zaroke le vsak drugi dan, kvečjemu po dve uri in samo v njeni navzočnosti. Nič je ni moglo omajati v tem sklepu.“

Zdajci pa mi pošlje Albert v nedeljo zjutraj pisemce. Obvestil me je, da mu resni opravičilo branijo priti, dasi je bila ravno nedelja dan njegovega obiska. Že takrat nisem slutila dobrega. Drugo jutro sem ga pričakovala vsa v strahu in nemiru, ko prinese njegov komorni sluga moji družabnici novo pismo zame. Albert me je prosil nujno, naj mu dovolim sestanek na skrivnem, ker mora govoriti z mano brez prič. Izbiro kraja je prepuštil meni, priporoča mi, naj ne povem nikomur. Odgovorila se mu nemudoma, da naj pride v torek k zadnjim vratom našega vrta in potrka točno, ko udari ura devet. Nadejala sem se, da se kako izgovorim in izmuznem neopaženo, zakaj babica je bila povabila več prijateljic za tisti večer. Družabnico, sem si dejala, zadrži gotovo tudi pri sebi.“

„Oprostite, da vas prekinem. Kateri dan, pravite, da ste pisali vikontu?“

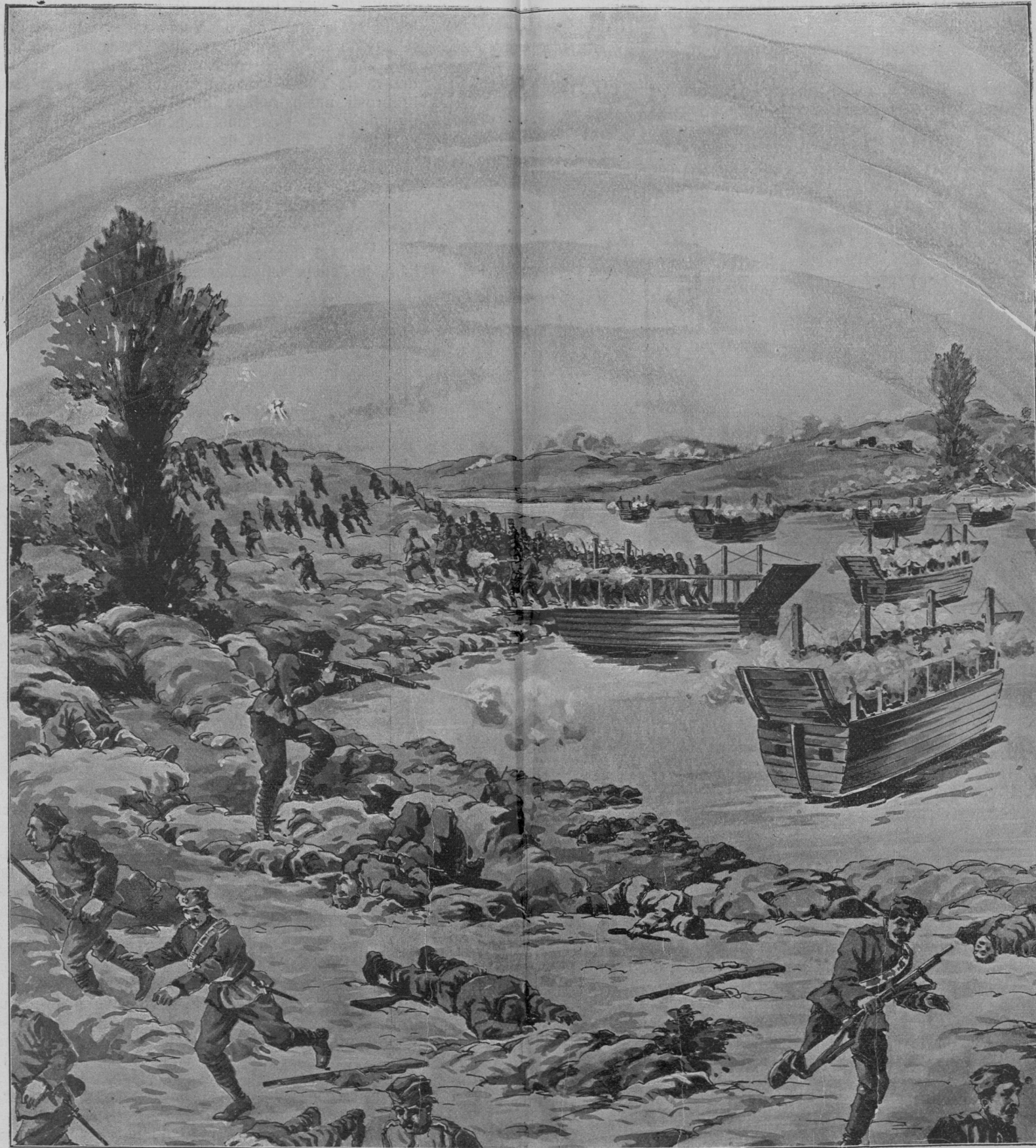
„Na pustni torek je bilo.“

„Ali mi ne morete povedati ure?“

„Pismo sem odposlala med drugo in tretjo popoldne.“

„Hvala. Prosim, pripovedujte dalje.“

„Vse je šlo, kakor sem bila računala. Lahko sem se odstranila sama in prišla tik pred določenim časom na vrt. Priskrbela sem si bila tudi ključ za mala vrata. Ko pa sem jih hotela odkleniti, nisem mogla zavrteti ključa; ključavnica je bila zarjavela. Ura je bila devet in Albert je potrkal. Povedala sem mu nezgodo in mu vrgla ključ preko zidu, naj on poišče srečo; toda niti njemu ni šlo drugače. Prosila sem ga, da preloži sestanek do drugega jutra; on pa je hotel kljub mojim prošnjam preplezati zid. Zid je visok, zgoraj posejan s steklenimi čepinjami, in vejevje akacij ga prerašča nagosto. No, Albert je spreten in ga je preplezal brez posebnih težav. Sedla sva najprej na klop pred hladnico, ki jo poznate, in potem, ko se je usul dež, sva se zatekla noter. Albert se je hotel pomeniti z mano o izpremembi, ki ga je čakala. Ko je odhajal, je bilo polnoči že proč. Bil je pomirjen, skoraj bi rekla, vesel. Odšel je po isti poti, le nekoliko udobneje, zakaj pregovorila sem ga, da se je poslužil vrtnarjeve lestve, ki sem jo položila nato ob zidu na tla.“

Srbske poslednje straže beže pred našimi četami, ki hitijo na čolnih preko reke Kolubare ter prodirajo proti Lazarevcu.

Ta zgodba, ki jo je pripovedovala Klara z največjo neprisiljenostjo, je silno zmedla sodnika. Kaj naj verjame zdaj?

„Ali je deževalo, ko je prilezel vikont čez zid?“

„Ne še. Ko sva sedela na klopi, so padle prve debele kaplje. Spominjam se še natanko, ker je razpel Albert svoj dežnik.“

„Oprostite me, prosim, par minut.“

Sodnik je sedel k svoji pisalni mizi ter spisal naglo dve pismi. Prvo je bilo ukaz, naj privedejo Alberta takoj v njegovo sobo v justičnem dvorcu. Drugo je bilo nalog tajnemu agentu, naj gre nemudoma v hišo markize d' Arlanž, preišče vrtni zid in dožene morebitne sledove, da je bil preplezan; zgoditi se je moralo dvakrat, enkrat pred dežjem, drugič po dežju. Potemtakem so morali biti tudi sledovi različni.

Zabičil je agentu, naj ravna z največjo previdnostjo in navede za svojo preiskavo verjetno pretvezo.

Še dočim je pisal sodnik, je pozvonil slugi in mu izročil nato oba lista.

„Ti dve pismi nesite urno gospodu Konstantu; naj ju prečita in izvrši brez odlašanja vse, kar je rečenega v njiju. Tecite, vzemite voz, pa naglo.“

Dabiron se je obrnil zopet h Klari.

„Ali imate morda še pismo, v katerem vas je prosil vikont za sestanek?“

„Da, mislim celo, da ga imam pri sebi.“ Vstala je in brskala po svojem žepu, dokler ni našla zmečkane pisemca ter ga podala Dabironu.

Preiskovalni sodnik ga je vzel. In zopet ga je popadel dvom. Preklicano o pravem času se je našlo pismo v Klarinem žepu... Preletel je naglo tistih par vrstic in zamrmral: „Nič datuma, nič pečata, prav ničesar.“

Klara ga ni poslušala; ubijala si je glavo, da bi našla še kak dokaz o sestanku. Zdajci je dejala:

„Človek misli tolikokrat, da ga ne opazuje živa duša, pa se vendar vara. Nazadnje bi bilo le mogoče, da je videl vikonta kdo izmed babičine družine. Ali jih ne bi hoteli poprašati?“

„Družino? Kaj, vi sami želite to?“

„Kaj me briga, da pride le Albertova nedolžnost na dan.“

Kako odločna je, naj že govori resnico ali ne, si je rekel preiskovalni sodnik.

„Albert mora imeti tudi še ključ zadnjih vrtec; ni mi ga vrnil — nihče izmed naju se ni spomnil tega. Najbrže ga je spravil; morda se najde med njegovimi stvarmi.“

„Ukažem ga iskati.“

„Še eno sredstvo vem. Dajte preiskati zid!“

Kako je mislila na vse!

„To povelje je že na poti. Izvrši ga tajen policist.“

Klara je vstala; njene oči so žarele. Podala je sodniku roko: „Hvala vam, hvala tisočerna! Zdaj vidim, da ste z nama. In — glejte, pravkar sem se spomnila: moje pismo od torka mora Albert tudi še imeti.“

Dabiron ni odgovoril ničesar na to opazko. On sam je vedel najbolje, da je sežgal Albert v torek neko pismo. Biti je moralo Klarino. In njej so veljale potemtakem tudi besede: „Ne more se mi ustavljati.“ Pomislil je in dejal:

„Kako me je le mogel pustiti vikont v tako nevarni zmoti, ko mu ni bilo treba drugega kakor povedati vso zgodbo?“

„Rajši se je podal sam v nevarnost, kakor da bi bil izpostavil dvomu moj dobri glas. Tako bo in nič drugače. A gotovo se je tudi zanašal name.“

Temu ni bilo česa oporekati; seveda je bilo zdaj tudi marsikaj jasno.

„Gospodična, potrebno je, da ponovite svoje izpovedbe vpričo mojega pisarja in podpišete zapisnik.“

„To se razume, da sem pripravljena. Moj namen je bil od vsega začetka, povedati resnico brez strahu, če bo treba, tudi v javni obravnavi.“

Ko je ponovila Klara svojo izpovedbo pred pisarjem in podpisala zapisnik, je vstala in se obrnila, da pojde:

„Ali naj še počakam, da se vrnejo ljudje, ki ste jih poslali gledat zaradi zidu?“

In kako naj uniči toli spretno preračunjeni načrt, ki čaka obtoženec lahko mirno njegovega razvitka?

A povest je tako točna, tako jasna. Kaj, če je vendarle nedolžen?

Sodnik se je videl zapletenega v mrežo možnosti, iz katere ni našel pravega izhoda.

Zdajci pa je vstal, rekoč glasno: „Hajdimo v justični dvorec; tam se razjasni vse.“

PETNAJSTO POGLAVJE.

Če se je že Dabiron zelo prestrašil Klarinega obiska, se je grof Komaren skoraj še bolj, ko mu je šepnil komorni sluga na uho, da ga prosi gospodična d' Arlanž za par minut razgovora.

Naši topničarji v zakopih na bojišču pod Karpati.

„Ni potreba.“

„Kdaj lahko izpustite Alberta iz ječe?“ je dodala s prosečim pogledom.

„Kakor hitro bo mogoče, se zgodi; v to vam dam besedo.“

Sodnik je hotel spremiti Klaro na hodnik, ona pa mu je le pokimala, obrnila se naglo in šla. Hotela je skriti pred njim solze, ki so ji silile v oči.

Dabiron se je zvrnil upehan v svoj naslanjač. Solze so mu drhte na trepalnicah. „Kakšno dekle!“ je rekel z občudovanjem. „Vedel sem, da ni navadnega značaja; nisem je podcenjeval!“ Čutil je, da nikoli ne preboli žalosti, ker jo je izgubil.

Toda sredi njegovih premišljevanj ga je prešinila misel kakor blisk: Ali ni morda to tudi komedija? Ne, ne! Toda nemara so ukanili tudi njo — nemara jo zlorabijo! Potem bi bilo Tabaretovo prorokovanje izpolnjeno: neovržen alibi je tu!

Toda kako naj postavi ta alibi na laž, ako nastopa zanj prevarjena Klara sama s svojo svedočbo?

Nič preveč se mu ni ljubilo, sprejeti jo, zakaj bal se je neprijetnega nastopa. Česa pa hoče od nje? Najbrže bi rada poizvedela zaradi Alberta; kaj naj ji reče? Gotovo pade v omedlevico, in prav tega mu še manjka. Dovolj se je že razburjal teh par dni! Nato pa je pomislil, kako obupana mora biti; ukazal jo je privedi v mali salon ter prositi, naj ga počaka trenotek.

Sočutnega obraza se je napotil grof po končanem obedu k deklici, ki se je spoštljivo poklonila ob njegovem vstopu. Prehitel je njen nagovor, rekoč: „Gotovo ste prišli, da poizveste, kaj je z nesrečnežem.“

„Ne, gospod grof. Novico vam prinašam o njem. Vi pač še ne veste, da je nedolžen?“

Grof jo je pogledal nezaupno, meneč, da se ji je od žalosti zmešalo v glavi. Z opreznim glasom in pogledom jo je prašal: „Kako pridete do te trditve?“

(Dalje prihodnjič.)

Minoli teden.

Na severnem Poljskem se je general feldmaršal Hindenburg med Lovičem in Lodzem ubranil pretečega ruskega obkoljenja s toli genijalno strateško potezo, da je vrgel Ruse daleč nazaj in jim vzel veliko mesto Lodz. Rusi so bili svoje zmage nad Hindenburgom že popolnoma gotovi, toda ruski general Rennenkampf, ki je zakrivil že strašni ruski poraz pri Tannenbergu v Vzh. Prusiji, ker ni hotel priti tovarišu generalu Samsonovu na pomoč, ta Rennenkampf zdaj tudi svojemu generalisimu, velikemu knezu Nikolaju Nikolajeviču, ni prišel pravočasno na pomoč. Dospel je skoro dva dni prekasno, in Nemci so dosegli novo zmago. Nikolajevič je Rennenkampfa odstavil in ga dal zapreti. Rusi so se 10 km vzhodno mesta Lodza ustavili v pripravljenih postojankah ob reki Miazgi. Severovzhodno Loviča so bili hudi boji in pri Pjotrkovu so naše in nemške čete dosegle velike uspehe. Rusi, ki so bili že blizu nemške meje, se bodo morali umakniti zopet daleč na vzhod na črto Varšava-Ivangorod. Varšavi grozi zopet nemško obkoljenje. — V južni Poljski so se bili Rusi bližali Krakovu, toda avstro-ogrske čete so Ruse zavrtnile daleč nazaj. — Boji v zahodni Galiciji so srditi, in so naše čete pregnale Ruse iz njihovih pozicij pri Dobčicah in Wielicki. Ujeli so nad 5000 Rusov. — V Karpatih in na ogrskih pobočjih se ljuti boji nadaljujejo. Na Bezkidnem prelazu so imeli Rusi premoč glede topništva, a na mnogih točkah se je ruska vojska umaknila v gozde in gorovje, kjer so boji zaradi hudega mraza sila težavni. — Pri Arrasu in Malancourtu so bili Francozi odbiti; Lille gori, severno Nancyja so bili Francozi vrženi nazaj; tudi zapadno Reimsa, pri Sonainu in Varrennesu so bili Francozi odbiti. V Argonskem lesu so Nemci pridobili tla. Ob flanderski fronti delajo nalivi Nemcem težkoče. — Vsled zavzetja Belgrada potrebne operacije zahtevajo izpremembo grupacije naših sil. Naša ofenziva južno Belgrada ugodno napreduje. Srbi se hočejo zdaj zopet upreti prodiranju naših čet pri Arangje-

Crnovojniki iz St. Vida pri Ljubljani stražijo železniški most v Cernučah.

lovcu in Gornjem Milanovcu. — Črnogorci so izgubili že tri armade, a zdaj zbirajo četrto ter prosijo Angleže in Francoze denarja. Baje pojdejo zdaj še Albanci proti Srbiji in Črnigori. — Turki ogrožajo Batum in Sueški prekop. — Ustaja Burov se je pa ponesrečila; general Dewet je ujet, uporniki so se udali ali razpršili, in general Botha zmaguje v korist Anglije. — Pri Falklandskih otokih so Angleži potopili 4 nemške križarke. — Kakor Hindenburg pred tremi tedni, je postal tudi nadvojvoda Friderik, najvišji poveljnik avstro-ogrskih vojsk, feldmaršal. Naš cesar je s tem imenovanjem izrazil nadvojvodi Frideriku svoje Najvišje priznanje in popolno zadovoljnost z dosedanjimi uspehi naše armade.

Književnost.

Florijan Golar, Kmečke povesti. „Knjižnica Slov. Ilustr. Ted.“. III. zvezek. V Ljubljani 1914. 8°. 193 str. „Ljub. Zvon“ je v 12. št. prinesel kritiko, ki je vseskozi jako laskava in ki je posnamemo sledeče:

Florijan Golar nam je podaril novo knjigo, ki jo bomo čitali vselej, kadar nas bo žejalo po sočni preprostosti, mirni naravnosti in dobri volji. Sedem črtic, povestic, pravljic, ali kako bi jih imenovali, vsebuje in ena je bolj bogata od druge, polna bujne vsebine. Koliko spominov je nanizanih v venček; že davno pozabljeno vstaja vnovič pred nami, napol zabrisano se osveži znova. Obilo romantike in vendar kal realizma! Vse te zgodbe so nekako resnično neresnične, a tudi v vsej svoji namišljenosti

Pobiranje padlih vojakov na bojišču na Ruskem Poljskem. Trupla odvažajo.

V našem kraju

se vsaka hitra premena vremena občuti prav posebno in kašelj, hripavost, bolečine v vratu in zaslezenje so naši vsakdanji gostje. Mi smo se pa pogosto prav prijetno prepričali, da se to zlo da hitro odstraniti, ako takoj rabimo Fellerjevo rastlinsko esenčni fluid z znamko „Elsafluid“, ker razkrajja slez, miri ka-

šelj, blaži bolečine in deluje antikataralično. Tudi pri bolečinah, nastalih po prehlajenju in prepihu, je zanesljiv pomirjevalec bolečin in svetujemo bralcem, naj ga rabijo v vseh slučajih. 12 steklenic pošlje franko za samo 6 kron lekarnar E. V. Feller v Stubici, Elsatrg št. 280 (Hrvatsko), kjer se lahko obenem naroče tudi Fellerjeve odvajalne „Elsakroglice“ 6 škatlic za samo 4 krone 40 vin.

† Viktor Parma,
c. in kr. praporščak 97. pešpolka,
padel na severne bojišču.

† Dušan Sajovic,
c. in kr. prostovoljec 27. pešpolka,
padel na severnem bojišču.

† Anton Gorše,
posestnik, gostilničar in bivši občinski
svetovalec v Ljubljani.

globoko občutene. Lirika sili povsod na dan in zlasti, koder opisuje Golar naravo, se pozna, da se je trudil potlačiti jo s silo, kar pa se mu ne posreči zmerom. Ljubezni, posebno otroške ljubezni, pa tako ljubko še ni naslikal zlepa kdo. Golar je pogledal globoko v otroško dušo in tudi mnogo videl. Velika naslada cele knjige je bogata zakladnica Golarjevega jezika. Zlasti v izbiri priimkov se lahko spoprime s komerkoli. Glavne vrednosti knjige bo pač ta, da jo z istim užijkom lahko čitata inteligent in preprost človek. Drugod bi jo odtehtali z zlatom, pri nas so jo morda samo z — bakrom.

Gospodinjstvo.

Za praznike. Bližajo se božični prazniki in ž njimi velike skrbi za matere in gospodinje. Vsaka bi rada postregla o

praznikih s čim dobrim svojim domačim in gostom, toda moka je silno draga, surovo maslo, mleko, jajca in tudi potičevje se silno draži. Ali da bi bili o praznikih brez potic, to si je težko misliti. Gospodinje moramo pač poizkušati, da napravimo tudi iz malega kaj dobrega in izdatnega. Za gospodinje na kmetih, ki imajo orehe doma, je prav prikladna:

Orehova potica. Popari poldrug liter sesekljanih ali zmletih orehov z mlekom, primešaj sesekljanih limonovih olupkov — in ako hočeš — tudi malo ruma in cimeta ter namaži s tem nadevom shajano in zvaljano testo. Posipaj ga s sladkorjem, zvij v potico, ki jo deni v namazan model; ko je dovolj shajana, jo speci. Ako bi bil nadev preredek, potresi po vrhu še malo suhih orehov ali kruhovih drobtin. Testo za vsako srednje fino potico napravi takole: Razmešaj kakega tričetrt litra toplega mleka s tremi rumenjaki in šestimi dekami

stopljenega surovega masla, masla ali „Ceresa“. Naredi iz te tekočine, ki jo tudi osoli, ter iz enega kilograma suhe, presejane moke in 4—5 dkg že vzhajane drožja precej mehko testo, ki ga dobro stepi. Ko je na gorkem dovolj shajalo, ga uporabljaj za potico ali za šartelj. Iz 1 kg moke je možno narediti veliko potico. Ako zamesim za več potic, ne vzamem za vsak kg moke po 4—5 dek drožja, nego nekaj manj. Tudi nekaj jajec si lahko prihranim. Gospodinje, katerim primanjkuje jajca, naj vzamejo manj jajec, pa več masla ali „Ceresa“. Najboljša maščoba je seveda surovo maslo. Najcenejše dišavje za potice so limonovi olupki, ki dajejo prijeten duh in ukus.

Skupina ranjencev, zdravnikov in strežnic v tobačni tovarni v Ljubljani.

Jabolka in namizno sadje — od 5 kg naprej po 12 do 40 vin. kg razpošilja A. Oset, posestnik, Guštanj, Koroško.

Primerno darilo za Božič!

Dr. Velimir Deželič: „V burji in viharju“, ilustriran zgodovinski roman. Prevel Starogorski. Broširan izvod 3-30 K, vezan 4-80 K.

Dr. Velimir Deželič: „V službi kašifa“, zgodovinski roman. Prevel Starogorski. Broširan izvod 2 K, vezan 3-20 K.

Josip Kozarac: „Mrtvi kapitali“, krasna slavonska povest. Prevel Starogorski. Broširan izvod 1-50 K, vezan 2-50 K.

Rado Murnik: „Lovske bajke in po-vesti“. Vezano 2 K (za nenaročnike in po knjigarnah 2-50 K).

Milan Pugelj: „Mimo ciljev“. Vezano 2 K (za nenaročnike in po knjigarnah 2-50 K).

Cvetko Golar: „Kmečke povesti“. Vezano 2 K (za nenaročnike in po knjigarnah 2-50 K).

Ali ste že pridobili vsaj enega naročnika za „Tedenske Slike“?

Pred rabo.

Po rabi.

Tako čudovito spremembo povzročijo

(„Kola-Dulc“)

KOLA-TABLETE

najboljša naravna hrana za možgane in živce.

Razpoloženje, mišljenje, delovanje, kakor tudi vsak gibljaj našega telesa je odvisen od možganov. Utrujenost, potrnost, onemoglost, slabost živcev, kakor tudi splošna slabost telesa, so znamenja nedostajanja življenske sile. Hočete-li se trajno čutili živahne, z jasno glavo in dobrim spominom, hočete-li delo in vse napore smatrati za zabavo, uživajte Kola-tablete (Kola-Dulc). Te so naravna hrana za živce in možgane, ki pomlajajo in boljšajo kri, da tako zopet moč in življenje, ter vpliva na celo telo blagodejno. Kola-tablete (Kola-Dulc)

povzročajo veselje do življenja in moč k delavnosti,

povzročajo tudi, da se človek čuti mladega in delavnega, kar prinaša uspeh in srečo. — Če uživате nekaj časa vsak dan Kola-tablete (Kola-Dulc), postanete Vaši živci močnejši, vsakršna slabost izgine, in vsled močnega učinka se boste čutili krepke. „Kola“

priporočajo zdravniki celega sveta in ga rabijo v bolnicah, kakor tudi v zavodih za zdravljenje živcev.

Zahtevajte Kola-tablete (Kola-Dulc) zastonj! Zdaj Vam ponujam ugodno priliko za ojačenje živcev. Ne odlašajte in pošite mi dopisnico s svojim natančnim naslovom, na kar Vam pošljem količino Kola-tablet (Kola-Dulc) **zastonj in poštne prosto**, ki je dovolj velika, torej zadošča, da Vam stori dobro in da se morete sami prepričati o njega čudotvorni moči. — Če Vam ugaja, lahko naročite potem več. Pišite pa takoj, predno pozabite.

Razpošiljalna:

Heiligen Geist-Apotheke, Budapest VI., Abt. 427.

Zima se oglašča!

Dovoljujemo si slavno občinstvo opozoriti na novo urejeni in znatno povečani specijalni oddelek za pletenine, trikotažo in perilo. Posebno pa priporočamo različne volnene in bombažaste izdelke ter nam je navzlic velikemu pomanjkanju volne in bombaža, mogoče nuditi svojim cenjenim odjemalcem izredno veliko izbero po priznani nizkih cenah.

Za vojake!

Različno perilo iz čiste volne in velblodje dlake. — Snežne kučme, telovniki, sviterji, srajce, jopice, hlače, dokolenice, gamaše, nogavice, rokavice, ščitniki za vrat, prsi, kolena itd. — Odeje iz velblodje dlake. spalne vreče in nahrbtniki. — Razen tega so v zalogi tudi s toplo kožuho podvlečeni različni telovniki, žilogrelci, rokavice, ušesni ščitniki in gamaše.

Za dame!

Vrhne pletene jopice in dušogrelci z rokavi kakor tudi brez rokavov.
Garniture t. j. jopica, čepica in šal.
Spodnja krila, pletena iz volne, crepe de sante, svile, listra, klota, batista itd.
Kombinaže srajce jopice in drugo perilo, pleteno iz volne in bombaža ali tudi iz šifonov in barhanta.
Predpasniki pisani, beli in črni v vseh modernih krojih.
Stezniki v različnih kakovostih od najcenejših do najboljših.
Nogavice črne in v modnih barvah, volnene, svilene, flor itd.
Rokavice glace, pletene in triko.
Žepni robci iz platna, šifona in batista.

Za nevojake!

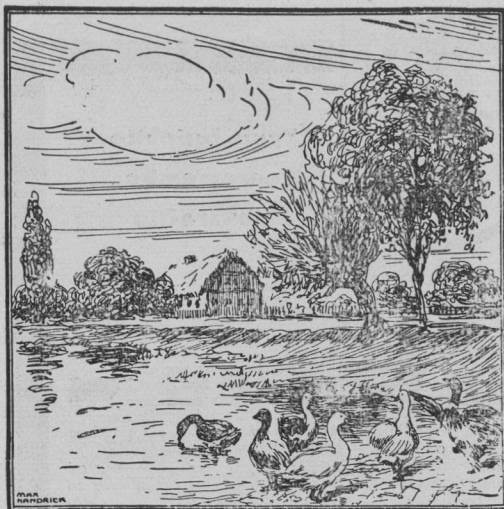
Srajce, likane iz šifona in cefirja v najboljših kakovostih.
Srajce za šport v vseh modernih oblikah, iz cefirja in mako.
Nočne srajce v različnih oblikah.
Normalno perilo kakor: srajce, jopice, hlače iz volne in bombaža.
Tetra perilo, zdravniško priporočeno.
Nogavice volnene, mako in bombažaste v različnih modnih barvah.
Ovratniki in manšete, najboljši izdelek.
Kravate naramnice itd. v veliki izbiri.
Rokavice glace, pletene in triko.
Žepni robci v vseh kakovostih.
Dokolenice, gamaše, rokavice in druge v to stroko spadajoče potrebščine, za zimski šport in turiste.

Za dečke in deklice!

Športne jopice za deklice.
Sviterji za dečke v vseh kakovostih in velikostih.
Športne čepice v različnih oblikah in barvah.
Gamaše v vseh velikostih.
Nogavice od najcenejše do najboljše vrste, za vse starosti, iz volne, bombaža in flora.
Biserni triko in normalno perilo kakor: hlačke, jopice, kombinaže (žabe) v vsakovrstnih kakovostih in velikostih.
Športne srajce za dečke iz tennis-flanele.
Tetra perilo za dojenčke, higijenično priznано kot najboljšo.
Predpasniki za deklice iz perilnega in belega blaga, kakor tudi za male dečke iz močnega moleskina.

Zelo primerna božična darila.

Ljubljana A. & E. Skaberné Mestni trg 10.

Kje je gosji pastir?

Važno poročilo. Ker je za časa vojne malo denarja in mnogim ni mogoče kupiti najpotrebnejšega blaga, za obleke in perilo, za sebe ali otroke, se je odločil trgovec **I. N. Šoštarčič, Maribor**, Gospodska ulica št. 5,

da bode kljub temu, da se je v tovarnah vse podražilo, prodajal vse ceneje kakor popreje. Platno druk in porhat po 36, 40, 50 in 56 vin. Volneno blago za obleko po K 1, 1,20, 1,50. Ker se veliko razproda, je dobili tudi velika množina lepih ostankov ki se veliko pod ceno prodajajo. Ceniki in vzorci se dobijo poštine prosto. Za neugajajoče se vrne denar. 188

Darujte za „Rdeči križ“!

Mazilo za lase

varstv. znamka Netopir
napravi g. Ana Križaj v
Spod. ji Šiški št. 222 pri
Ljubljani. Dobi se v Kolo-
dvorski ul. 200 ali pa v
trafiki pri cerkvi. V treh
tednih zrastejo najlepši
lasje. Stekl. po 2 K in po
3 K. Pošilja se tudi po
pošti. Izborno sredstvo za
rast las. 2

Za gotovost se lamči.

Zadostuje steklenica.

Spričevila na razpolago.

Rešitev skrilavnice v prejšnji (18.) številki: Kje je hribolazec? Obrni sliko navpik. Med drevjem je vrisana podoba hribolazca, glava se dotika tal.

Manufakturna trgovina

J. Grobelnik

prej Franc Souvan sin

Ljubljana Mestni trg 22

nasproti lekarne.

Posebno bogata zaloga

sukna

za moška
oblačila!

Najboljši nakupni vir

modernega blaga

za ženske obleke iz svile, volne,
delena itd.

Vedno zadnjeno novostiruti in šerp.

Bogata zaloga

vsakovrstnih preprog, zaves in
garnitur. Izkušeno do bri šifoni,
platno, kotenine in ru go belo
blago.

152

Zunanja naročila se točno izvršujejo.

Mestna hranilnica ljubljanska

Ljubljana, Prešernova ulica številka 3.

Največja slovenska hranilnica!

Denarnega prometa koncem leta 1913 . K 700,000.000.—

Vlog „ 43,500.000.—

Rezervnega zaklada „ 1,330.000.—

Sprejema vloge vsak dan in jili obrestuje po

4 1/2 %

brez odbitka. Hranilnica je pupilarno varna in stoji pod
kontrollo **c. kr. deželne vlade.**

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike.

in razno moderno blago za moške
in ženske obleke

razpošilja po najnižjih cenah

Jugoslovanska razpošiljalna

R. STRMECKI v Celju, številka 341, Stajersko.

Pišite po glavni ilustrirani cenik čez več tisoč stvari, kateri se vsakemu pošlje zastoj. Pri naročilih iz
Srbije, Bulgarije, Nemčije in Amerike je treba denar naprej poslati.

81

Premog Uher Ljubljana.

V vojnem času

je potrebna zanesljiva ura ali žepna budilka, kakoršno Vam nudi res domača svetovno znana trdka, ki je največja zaloga zlatnine in srebrnine ter briljantov, sedaj po najnižjih cenah. Ne zamudite prilike!

F. ČUDEN - LJUBLJANA

samo Prešernova ulica števil. 1

Lastna tovarna ur v Švici. - Naročajte veliki cenik zastoni, je tudi po pošti franko. Kupujem staro zlato in srebro.

Za vojake!

Toplo perilo, pletene telovnike, rokavice ter nepremočljive spalne vreče in druge vojaške potrebščine.

Za gospode!

Klobuke, perilo, kravate i. t. d. Zadnje novosti pravkar došle.

Modna in športna trgovina za gospode in dečke

J. KETTE

LJUBLJANA, Fran Josipa c. 3

A. ZANKL sinovi

tovarna oljnatih barv, firnežev, lakov in steklarskega kleja v Ljubljani 85 priporočajo oljnatih barv, fasadne barve za hiše, kranjski firnež, karbolinij za les, karbolinij za drevesa, maveo (gips) za podobarje in stavbe, čopiči za vsako obrt, kakor tudi vseh vrst mazila in olja za stroje. - Zahtevajte cenike.

PRIPOROČA SE

UMETNA KNJIGOVEZNICA

IVAN JAKOPIČ, LJUBLJANA. 156

Ceno posteljno perje!

1 kg sivega dobrega puljenega 2, boljšega 240, prima polbelega 280, belega 4, belega puhačega 510, velefiniga snežnobelega, puljenega 640 do 8, puha sivega 6 do 7,

belega, finega 10, najfinejši prsi puh 12 K. Zgotovljene postelje iz gostonitnega rdečega, modrega, belega ali rumenega nankinga, pernica 180 cm, dolga 120 cm široka z 2 glavnica 80/60, polnjena z novim, sivim, prav stanovitnim puhačim perjem 16, napol puh 20, puh 24 K, posamezne pernice 10, 12, 14 in 16 K, zglatnice 3, 350 in 4 K. Pernica 200/140 cm 13, 14-70, 17-80 in 21 K, zglatnica 90/70 cm 4-50, 5-20 in 5-70 K, spodnja pernica iz močnega črtastega gradla 180/116 cm 12-80 in 14-80 K. Razpošilja se po povzetju, od 12 K naprej franko. Lahko se franko zamenja, za neugajajoče se vrne denar.

Najboljši češki nakupni vir. - Naročila od 5 kg naprej franko.

S. BENISCH, DEŠENICE 180, ČESKO.

Natančnejši cenik gratis in franko. 20

»SLAVIJA«

VZAJEMNO ZAVAROV. BANKA V PRAGI.

62 REZERVNI FONDI K 65.000.000.—.

Izplačane dohodnine in kapitalije K 129.965.304-25. Dividend se je doslej izplačalo nad K 3.000.000.—.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vsežkozi slov. narodno upravo.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah, pod tako ugodnimi pogoji, kakor nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetja in smrt z manjšajocimi se vplačili.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. — Uživa najboljši sloves, koder posluje.

ZAVARUJE TUDI PROTI VLOMU.

Vsa pojasnila daje: „Generalni zastop vzajemne zavarovalne banke Slavije v Ljubljani“.

Priporoča se modna trgovina

PETER ŠTERK

Ljubljana, Stari trg št. 18.

Ia kakovosti zimsko in drugo perilo, razni gorki predmeti za vojake, najmodernejše bluže, jutranje obleke, pletene jopce, razni nakiti in potrebščine za šivilje. Moški klobuki in čepice. Velika izbira kuhovine itd. itd.

Vse po priznani najnižjih cenah.

Nova „SILVA“ slatina močno mozira in ostane čista in dobra! Zahtevajte jo povsod! 417

Skrbite vojakom za toplo obleko!

Volnene in pavoljnate obujke (Socken), golenice (Stutzen), dolge nogavice, snežne havbe, zapestnice (šticke), bele jopice (takozvane gorenjske jopice), hlače, rokavice;

vse to je dobiti po režijskih cenah v

405

I. kranjski mehan. avtom. tovarni pletenin in tkanin

Dragotin Hribar

Ljubljana, Zaloška cesta 14.

Spomin na svetovno vojno 1914.

Sedanja vojna se ne imenuje brez vzroka **svetovna** vojna, kajti razteza se malo ne po vsem svetu in je največja vojna, kar jih pozna svetovna zgodovina. Ta vojna ne bo le nam — sedanjemu rodu — temveč tudi našim potomcem v živem spominu in še poznim rodovom bo poročala zgodovina o njej. A kdo se bo spominjal **pozameznikov**, ki so se udeležili ter se vrnili zmagonosno nazaj k svojim ljubim domačim oz. ki so našli junaško smrt na bojnem polju? Da se ohrani spomin na posameznike, so se izdale posebne **krasne spominske slike**, ki bodo v okras vsaki sobi, kmetski in gospodski, ter

spominskimi vojnimi slikami in s fotografijo dotičnega. Kdor pa nima fotografije ali kdor nima nikogar v vojni, lahko dene v prazni prostor v sliki kako drugo podobo n. pr. v I. sliki podobo cesarja Franca Jožefa I. in v II. sliki podobo rajnega prestolonaslednika Frana Ferdinanda. Take podobe dobi vsakdo brezplačno, kdor kupi vojne spominske slike.

Vojna spominska slika stane izvod po 3-60 K. Ker so slike fino v barvnem kamenotisku umetniško izvršene in in ker se prodajajo v korist prekornostnega in prepotrebnega društva „Rdeči križ“, je cena zelo nizka. **Za vsak**

Pomanjšana vojno spominska slika I.

Ljub spomin na naše ljube, drage, ki se udeležujejo oz., ki so se udeležili te velikanske, velepomembne, svetovne vojne. Slike se prodajajo v korist „Rdečemu križu“ ter so izvršene na finem kartonu v barvnem kamenotisku. Velike so 65/59 cm ter predstavljajo prizore iz vojne. Spodaj je puščen 6/10 cm velik prazen prostor, kamor se lahko prilepi vsaka poljubna fotografija. Če je pa fotografija večja, se ta prostor obreže in se fotografija odzadaj prilepi. V boju padlim je namenjena slika II. (s smrtjo), uporabiti se pa more tudi prva. Za dotične, ki so se vrnili oz. ki se še bojujejo, naj se uporablja slika I.

Skoraj vsaka rodovina ima po enega ali več članov v vojni (očeta, brata, sina, strica itd.). Proslavite in počastite primerno spomin nanje, če okrasite sobo s temi

Pomanjšana vojno spominska slika II.

kraj se sprejmejo preprodajalci oz. potniki, ki dobe primerno provizijo. Prodajati te slike sme vsakdo, ki dobi dovoljenje od nas. Trgovci, potniki in krajevni zastopniki, ki bi hoteli prevzeti razpečevanje vojnih spominskih slik, naj vpošljejo svoje naslove na: **Generalno zastopstvo za vojne spominske slike v Ljubljani, poštni predal 74**, kamor se naj naslavlja tudi naročila. Razpošilja se le po povzetju ali če se denar naprej pošlje. — Dobavljamo tudi primerne **krasne okvirje** in sicer izvod po 5 K, 7 K in krasne pozlačene po 10 K. Preprodajalci in zastopniki primeren popust.

Vsaka obitelj si naj okraši stanovanje s temi krasnimi spominskimi vojnimi slikami. Vsaki gostilni, brivnici, čitalnici, telovadnici, društveni sobi itd. bodo v okras.

**Generalno zastopstvo za Štajersko Koroško, Kranjsko in Primorsko
VOJNIH SPOMINSKIH SLIK v LJUBLJANI, poštni predal 74.**